

- artikelen 1 en 2 van besluit C(2017) 900 final van de Europese Commissie van 8 februari 2017 inzake een procedure op grond van artikel 101 VWEU (hierna: „bestreden besluit”) nietig verklaren voor zover daarin is bepaald dat verzoeksters artikel 101 VWEU hebben geschonden;
- subsidiair, artikel 2 van het bestreden besluit nietig verklaren voor zover verzoeksters daarin een geldboete ter hoogte van 8 158 000,00 EUR wordt opgelegd en de geldboete in overeenstemming met de argumenten van het verzoekschrift verlagen;
- de Commissie verwijzen in de kosten van verzoeksters.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van hun beroep voeren de verzoekende partijen vier middelen aan.

1. Het eerste middel is ontleend aan een aantal formele grieven, waaronder de plicht tot motivering van de vaststelling van het bedrag van de geldboete en in het bijzonder de noodzaak van de aanpassing van de geldboete op grond van punt 37 van de richtsnoeren voor de berekening van geldboeten ⁽¹⁾ alsmede het toegepaste verhogingspercentage. Verder heeft de Commissie zich volgens de verzoeksters schuldig gemaakt aan schending van hun verdedigingsrechten, van hun recht te worden gehoord en van het beginsel van behoorlijk bestuur door niet in haar mededeling van punten van bezwaar of in enige aanvullende mededeling van punten van bezwaar kenbaar te maken dat zij van plan was om op basis van punt 37 van de richtsnoeren voor de berekening van geldboeten een boeteverhoging op te leggen. Zij beroepen zich ook op niet-nakoming van de motiveringsplicht en schending van de beginselen van rechtszekerheid, gelijke behandeling en evenredigheid, omdat de Commissie de geldboete van verzoeksters op grond van punt 37 van de richtsnoeren voor de berekening van geldboeten met het standaardpercentage van 10 % heeft verhoogd, welk percentage zij ook heeft toegepast op alle andere ondernemingen die aan de vermeende inbreuk hebben deelgenomen, zonder er rekening mee te houden dat de individuele bijdrage van verzoeksters aanzienlijk afweek van die van de andere betrokken ondernemingen.
2. Het tweede middel is ontleend aan de onjuistheid van het bestreden besluit, omdat daarin niet rechtens genoegzaam is vastgesteld dat de verzoeksters inbreuk hebben gemaakt op artikel 101 VWEU. Verzoeksters stellen dat het bewijs in het bestreden besluit onjuist is beoordeeld en tevens dat het bewijs ontoereikend is ter staving van de in het bestreden besluit vervatte conclusie dat verzoeksters hebben deelgenomen aan de in artikel 1 van het bestreden besluit vastgestelde inbreuk.
3. Het derde middel, dat subsidiair wordt aangevoerd voor het geval het Hof tot de conclusie zou komen dat verzoeksters betrokken zijn geweest bij enige overeenkomst of gedraging waarmee inbreuk op artikel 101, lid 1 VWEU is gemaakt, is ontleend aan schending van artikel 23, lid 3, van verordening nr. 1/2003 ⁽²⁾ en van de richtsnoeren voor de berekening van geldboeten, wegens een onjuiste beoordeling van de ernst en de duur van de inbreuk alsook van de verzachtende omstandigheden, en aan schending van het non-discriminatiebeginsel bij de berekening van het basisbedrag van de geldboete.
4. Het vierde middel, dat subsidiair wordt aangevoerd voor zover het Hof de bestreden beslissing niet nietig verklaart wegens de formele grieven die zijn aangevoerd in het kader van het eerste middel, is eraan ontleend dat deze vormverzuimen op zijn minst aanleiding moeten zijn voor nietigverklaring van de verhoging van de geldboete op grond van punt 37 van de richtsnoeren voor de berekening van geldboeten.

⁽¹⁾ Richtsnoeren voor de berekening van geldboeten die uit hoofde van artikel 23, lid 2, onder a), van verordening (EG) nr. 1/2003 worden opgelegd (PB 2006, C 210, blz. 2).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag (PB 2003, L 1, blz. 1).

Beroep ingesteld op 5 mei 2017 — ExpressVPN/EUIPO (EXPRESSVPN)

(Zaak T-265/17)

(2017/C 202/42)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: ExpressVPN Ltd (Glen Vine, Verenigd Koninkrijk) (vertegenwoordiger: A. Muir Wood, barrister)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Betrokken merk: internationale inschrijving waarin de Europese Unie wordt aangewezen, met betrekking tot het beeldmerk met het wordelement „EXPRESSVPN” — inschrijvingsaanvraag nr. 1 265 562

Bestreden beslissing: beslissing van de vijfde kamer van beroep van het EUIPO van 16 februari 2017 in zaak R 1352/2016-5

Conclusies

- de bestreden beslissing aldus aanpassen dat het merk, op basis van het aan de onderzoeker en de vijfde kamer van beroep overgelegde bewijs dat het onderscheidend vermogen heeft verkregen, mag worden ingeschreven op grond dat het noch beschrijvend is noch onderscheidend vermogen mist;
- het EUIPO verwijzen in de kosten die verzoekster in het kader van dit beroep heeft gemaakt.

Aangevoerd middel

- schending van artikel 7, lid 1, onder b) en c), artikel 7, lid 2, en artikel 7, lid 3, van verordening nr. 207/2009.

Beroep ingesteld op 9 mei 2017 — Kwizda Holding/EUIPO — Dermapharm (UROAKUT)

(Zaak T-266/17)

(2017/C 202/43)

Taal van het verzoekschrift: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Kwizda Holding GmbH (Wenen, Oostenrijk) (vertegenwoordigers: L. Wiltschek, D. Plasser en K. Majchrzak, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Dermapharm GmbH (Wenen, Oostenrijk)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Aanvrager van het betrokken merk: verzoekster

Betrokken merk: Uniewoordmerk „UROAKUT” — inschrijvingsaanvraag nr. 13 854 146

Procedure voor het EUIPO: oppositieprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de vierde kamer van beroep van het EUIPO van 7 maart 2017 in zaak R 1221/2016-4

Conclusies

- verzoeksters beroep toewijzen en de bestreden beslissing aldus aanpassen dat de oppositie tegen Uniemerkaanvraag nr. 13 854 146 UROAKUT wordt afgewezen; subsidiair, de bestreden beslissing vernietigen en de zaak terugverwijzen naar de kamer van beroep van het Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO);
- het EUIPO verwijzen in de kosten van de procedure bij het Gerecht en bij de kamer van beroep;
- interveniënte verwijzen in de kosten die in de procedure bij de oppositieafdeling zijn opgekomen.